

Kansainvälisten asioiden ohjelma

Johdanto

Keskustaopiskelijat näkevät kasvavan sosiaalisen ja ekonomisen eriarvoisuuden niin globaalilla kuin paikallisella tasolla maailman suurimpana haasteena. Eriarvoisuus heijastuu jokaisella elämänalueella. Kansainvälisellä kentällä eritoten ympäristöpolitiikan, talouspolitiikan, koulutuspolitiikan sekä kehityspolitiikan kautta.

Keskustalaisessa aatemaailmassa tasa-arvoinen, henkisesti, poliittisesti ja taloudellisesti ehyt yhteiskunta on rauhan sekä kestävä kasvun perusta. Tätä se on myös kansainvälisellä tasolla koskien jokaista yhteiskuntaa. Ihmiskunnalla ei ole varaa yhteenkään eriarvoiseen ja epävakaa kehittyvään yhteiskuntaan, joka mahdollistaa kriisipesäkkeiden syntymisen ja vaarantaa maailmanrauhan säilymisen. Keskustaopiskelijat näkevät, että erityisesti sivistys on voima, joka tuo maailmaan rauhaa, joten ilmaisen ja kaikkien saavutettavissa olevan koulutuksen pitää olla universaali arvo sekä ihmisoikeus

Ulko- ja puolustuspolitiikka

- Suomen liittyminen Natoon ei ole ajankohtainen vaihtoehto. Puolustusyhteistyön mahdollisuuksia Ruotsin kanssa on hyvä selvittää.
- Ydinaseet kitkettävä pois maailmankartalta.
- YK:n turvallisuusneuvosto on saatettava ajan tasalle ja toimintakykyiseksi.

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikka perustuu tällä hetkellä sotilaalliseen liittoutumattomuuteen sekä hyviin kahdenvälisiin suhteisiin itään, länteen, pohjoiseen ja etelään. Näitä kahdenvälisiä suhteita on edelleen vaalittava. Keskustaopiskelijat näkevät, että pohjoismaiden välisen yhteistyön jatkuva kehittäminen ja syventäminen luovat vakautta pohjolaan. Keskustaopiskelijoiden mielestä, puolustusyhteistyön ja jopa puolustusliiton mahdollisuuksia Ruotsin kanssa on hyvä selvittää ja mahdollisesti panna toteen, kunhan se on molemmille osapuolille ja kokonaiskuvan kannalta tarpeellinen ja pohjolan vakautta edistävä ratkaisu.

Keskustaopiskelijat eivät näe Suomen liittymistä sotilasliitto Natoon ajankohtaisena vaihtoehtona, mutta Suomen suhdetta Natoon on tarkasteltava jatkuvasti kansainvälisen poliittisen tilanteen mukaan.

Ulkopoliittisella kartalla Suomen pitää toimia sovittelijana ja rauhan lähettiläänä.

Maailma on jälleen pahasti jakautumassa kahtia. Suomen ja Euroopan pitäisi täten toimia enemmän ja vahvemmin kansainvälisten jännitteiden sovittelijana osapuolena. Erinäiset pakotteet tai aseet eivät yleensä ole oikea ratkaisu kansainvälisiin konflikteihin, vaan ne ainoastaan pitkittävät kriisiä. Konfliktien suhteen on mahdollisimman pikaisesti päästävä neuvottelupöytään.

Ukrainan kriisi on todistanut, että edelleen, ja jopa Euroopassa aseellisia konflikteja voi syntyä ja siitä syystä Keskustaopiskelijat näkevät yleisen asevelvollisuuden edelleen tarpeellisena sekä suomalaisen puolustuksen kulmakivenä. Puolustusmäärärahojen leikkauksiin on suhtauduttava kriittisesti. Siviilipalveluksen nykyisten tehtävien lisäksi koulutusta on suunnattava enemmän rauhan ajan kriisien sekä ympäristökatastrofien hoitoon. Kokonaisuudessaan yleistä asevelvollisuutta tulee kehittää kohti koko ikäluokan kattavaa, sukupuolineutraalia ja yhdenvertaista kansalaispalvelusta.

Keskustaopiskelijat tavoittelevat ydinaseetonta maailmaa. Käytännössä tämä työ aloitetaan ydinaseettomasta Pohjolasta. Kansainvälisen yhteistyön pitää toimia vahvasti ydinaseettoman maailman puolesta. Keskustaopiskelijat tyrmäävät jalkaväkimiinojen uudelleen käyttöönoton Suomessa.

Yhdistyneet Kansakunnat (YK), on maailman merkittävin yhteistyöjärjestö. Se on yhä tärkein foorumi valtioille, mutta kansainvälisessä rauhantyössä YK on epäonnistunut. Osoituksena tästä ovat mm. Vietnamin, Afganistanin ja Georgian sodat sekä uusimpana Irakin sekä Syyrian sodat. YK:n tärkein toimielin eli turvallisuusneuvosto, on ollut kykenemätön saamaan konsensusta juuri silloin kun sitä on eniten tarvittu. Keskustaopiskelijat vaativat, että turvallisuusneuvoston toimintatapoja on muutettava. Erityisesti nykyisten pysyvien jäsenvaltioiden jäsenyys on asetettava kyseenalaiseksi ja jäsenyyksiä valittaessa on huomioitava myös merkittävät poliittiset unionit ja

liittoutumat, eivätkä ainoastaan valtiot. Päämääränä tulee olla turvallisuusneuvoston toimintakyvyn varmistaminen.

Kaikenlaiset terroristijärjestöt ja väkivaltaiset radikaaliliikkeet on tuomittava vahvasti ja kansainvälisen yhteisön on tehtävä työtä tällaisten liikkeiden kitkemiseksi.

Kyberturvallisuus

- Kybersodankäynnille on luotava säännöt, niin kuin perinteiselle sodankäynnille. Kansainvälinen kybervakoilusopimus on vietävä täytäntöön.
- Kyberturvallisuuden nojalla ei saa vaarantaa tavallisten ihmisten yksityisyydensuojaa.

Kybersodankäynti mahdollistaa liikkumisen sodan ja rauhan välisellä harmaalla alueella. Tämän vuoksi onkin tärkeää, että luodaan kansainväliset sopimukset, jotka määrittävät selvät merkit kybersodankäynnistä ja seuraukset yhteisesti sovittujen rajojen rikkomisesta. Kybersodankäynnille on siis luotava samanlaisia säännöksiä kuin perinteiselle sodankäynnille. Lisäksi kansainvälinen kybervakoilusopimus on vietävä täytäntöön.

Tiedon tallentamisen kapasiteetin kasvu, sekä nopean käsittelymisen ja siirtämisen mahdollistuminen uhkaavat kansalaisten yksityisyyden suojaa. Erilaiset älylaitteet, jotka tallentavat sekä jakavat ihmisten henkilötietoja ja mallintavat käyttäytymistä, vaativat tiukkoja kansainvälisiä sopimuksia turvaamaan jokaisen ihmisen kontrollin koskien omien tietojen tallentamista ja hyödyntämistä. Ns. Big Datan hyödyntämiselle kaupallisissa sekä muissa tarkoituksissa on asetettava rajat ja kansalaisille on annettava mahdollisuus poistaa itseään koskevat tiedot palveluntarjoajien rekistereistä.

Suomen kyberpolitiikka perustuu aukottomaan puolustukseen. Kyberturvallisuuden nojalla ei saa vaarantaa tavallisten ihmisten yksityisyydensuojaa.

Euroopan unioni

- Euroopan Unionissa on mukana koko maantieteellinen Eurooppa, kunhan uudet jäsenmaat täyttävät Kööpenhaminan kriteerit
- Euroopan Unionin kannettava yhteisvastuuta pakolaisista ja turvattava heille hyvä elämä.
- Bolognan prosessin tavoitteiden kehitystyötä on jatkettava edelleen.

Keskustaopiskelijat näkevät Euroopan unionin laajentumisen olevan hyväksyttävää, kunhan Kööpenhaminan kriteerit täyttyvät. Pitkän aikavälin tavoite on, että Euroopan unionissa on mukana koko maantieteellinen Eurooppa. Ennen tämän tavoitteen toteutumista EU:n on vaalittava hyviä suhteita sekä yhteistyötä naapurimaihin ja kannustaa heitä täyttämään Kööpenhaminan kriteerit ihmisoikeuksien, demokratian sekä vähemmistöjen kunnioittamisen saralla.

Euroopan unionin kehittämisen lähtökohtana pitää olla ihmisten, tavaroiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus. Suomalainen lainsäädäntö ei saa valua liikaa Brysseliin ja läheisyysperiaate on säilytettävä, mutta myös muistettava, että Euroopassa ajetaan ennen kaikkea koko maanosan asiaa. Kansallisen edun puolustaminen on yksittäisen europarlamentaarikon tehtävä, mutta Eurooppa kehittyy yhdessä. Afrikasta saapuu pakolaisia suuret määrät Välimeren yli eteläiseen Eurooppaan. Euroopan unionin jäsenmaiden pitää kantaa yhteisvastuuta pakolaisten turvallisuuden ja kotouttamisen puolesta. Myös pakolaisille tulee turvata oikeus sivistykseen ja koulutukseen.

Bolognan prosessin tavoitteena on yhtenäisen Eurooppalaisen korkeakoulutusalueen luominen. Yhtenäisen Eurooppalaisen korkeakoulutusalueen on tarkoitus helpottaa mm. tutkintojen tunnustamista alueen sisällä ja lisätä eurooppalaisen korkeakoulutuksen kilpailukykyä sekä vetovoimaa. Suomi on aktiivisesti noudattanut Bolognan prosessin tavoitteita, mutta kehittämistyötä tulee jatkaa edelleen. Keskustaopiskelijat näkevät, että automaattinen tutkintojen tunnustaminen ja elinikäinen oppiminen ovat hyviä tavoitteita, jotka eivät vielä toteudu suomalaisessa koulutusjärjestelmässä. Suomen tulee pitää huolta, että kansainväliset suositukset eivät heikennä suomalaisen koulutuksen arvoa tai sen perusteita tasa-arvoisena sekä kaikille saavutettavana järjestelmänä. Keskustan opiskelijaliiton mielestä Euroopan unionin ei tule ottaa kantaa kansallisiin koulutuksen rahoituskysymyksiin ja koulutuksen järjestämiseen.

Arktinen alue ja pohjoinen ulottuvuus

- Arktisilla alueilla toimivien maiden ja yritysten on tiedostettava arktisen alueen luonnon herkkyys sekä otettava huomioon sosiaalinen konteksti
- Liikenneinfrastruktuuria ja tietoliikenneyhteyksiä on laajennettava

Arktiset alueet Suomessa ja muualla tuovat uusia mahdollisuuksia, mutta vaativat kokonaisvaltaista ymmärrystä ja vastuuntuntoa. Suomen tulee olla aktiivinen toimija arktisella kentällä. Meillä ei ole jäämeren rantaviivaa, jonka vuoksi on tärkeää varmistaa, että meitä kuunnellaan arktisen erityisosaamisemme kautta. Hyvät suhteet pohjoisiin rannikkovaltioihin ja niiden asukkaisiin on säilytettävä.

Uudet arktisten alueiden käyttömuodot ja modernit elinkeinot eivät saa tuhota alueen väestön elinolosuhteita, vaan alkuperäisasukkaita on kuunneltava päätöksenteossa. Pohjoiset luonnonvarat tulee myös jalostaa pohjoisessa, jotta alue hyötyy tuotantoprosessista. Liikenneinfrastruktuurin ja tietoliikenneverkon laajentaminen kaikille pohjoisille alueille on yhteinen etumme.

Arktisilla alueilla toimivien maiden ja yritysten on tiedostettava arktisen alueen luonnon herkkyys sekä otettava huomioon sosiaalinen konteksti. Suomen tulee olla aktiivisempi keskustelija kaikissa arktisissa työryhmissä, neuvostoissa sekä mediassa. Tehtävämme on tukea mahdollisimman laajan kansainvälisen perheen mukaan tuloa arktisiin organisaatioihin tarkkailijajäseniksi ja olla aktiivinen EU:n pohjoisen ulottuvuuden kumppanuushankkeissa. Suomella tulee olla selkeä päämäärä ja keinot tulevaisuuteen pohjoisena moniosaajana niin ympäristö-, elinkeino-, turvallisuus-, talous- kuin sivistyspolitiikankin saralla.

Suomen on jatkettava ponnisteluja, jotta Euroopan unioni saadaan mukaan Arktisen informaatiokeskuksen perustamiseen Lapin Arktisen keskuksen yhteyteen.

Ympäristöpolitiikka

- EU:n tulee ohjata entistä enemmän energiaan liittyvät avustukset ja hankkeet uusiutuvien energiamuotojen kehittämiseen. Hiilineutraali unioni vuoteen 2050 mennessä
- Kaikkien yhteiskuntien on pyrittävä pitkällä aikavälillä vihreään ekonomiaan
- Kansainvälisesti solmittava minimivaatimukset yritysten korvausvelvollisuudelle luonnon kestävästä hyödyntämisestä

Keskustaopiskelijat näkevät, että ympäristöongelmien ratkominen on yksi kansainvälisen kentän tärkeimpiä tavoitteita. Suomen, ja ennen kaikkea Euroopan Unionin on oltava esimerkin näyttäjä biotalouden ja uusiutuvan energian saralla. Esimerkin näyttäminen on paras painostuskeino myös muulle maailmalle. EU:n tulee entistä enemmän ohjata energiaan liittyviä avustuksiaan ja hankkeitaan bioenergian ja biopolttoaineiden kehittämiseen sekä edelleen jalostamiseen EU:n alueella. Uusiutuvan energian vallankumous edellyttää myös tasapainoista aluekehitystä ja desentralisoitua yhteiskuntaa. EU:n tavoitteena pitää olla hiilineutraali unioni vuoteen 2050 mennessä.

Taluskasvu ja ympäristöarvot ovat sovittavissa yhteen. Keskustaopiskelijoiden mielestä ympäristöpolitiikan pitää perustua rationaalisin perusteihin ja keskustalaiseen realistiseen luontosuhteeseen. Esimerkiksi cleantech ja biotalous edistävät ympäristöarvoja, mutta luovat myös uutta kasvua. Vihreitä arvoja ei kuulu ajaa härkämäisesti eteenpäin ideologian voimalla ja ihmisten kustannuksella, vaan pyrittävä kestäväan kasvuun ja vihreään ekonomiaan, joka huomioi ihmisten tarpeet ja toimintaedellytykset.

Kansainvälisesti on solmittava minimivaatimukset yritysten korvausvelvollisuudelle luonnon kestävästä hyödyntämisestä. Useasti ympäristöä tuhoavat vaikutukset ovat yritysten tekosia, joten yritysten on myös niistä vastattava.

Itämeri on herkkä sisämeri, joka vaatii rannikkovaltioilta erityisiä toimia. Itämeren alueella olevien maiden kesken on kiinnitettävä enemmän huomiota Itämeren biodiversiteetin suojeluun sekä kiinnitettävä erityistä huomiota meriliikenteen onnettomuuksien ennaltaehkäisyyn.

Kehityspolitiikka & alkuperäiskansat

- Kehitysyhteistyön johtavina laadullisina tavoitteina pitää olla vakauden ja tasa-arvon edistäminen, laadukas koulutus sekä ympäristönsuojelu.
- Suomen kehitysyhteistyön määrällisenä tavoitteena on pidettävä edelleen 0,7 % bruttokansantuotteesta
- Alkuperäisväestölle on etnisyydestä riippumatta taattava yhdenvertaiset oikeudet elinkeinoihin sekä yhteisten maa- ja vesialueiden käyttöön

Kehityspolitiikan lähtökohtana Keskustaopiskelijat näkevät, että materiaalin ja rahan sijaan pitäisi viedä entistä enemmän inhimillistä pääomaa, koulutusta ja osaamista. Kehityksessä ihmisiä on saatu yhä kasvavissa määrin kouluun, mutta laadussa on parantamisen varaa. Muun muassa tähän asiaan Suomella olisi annettavaa.

Suomen kehitysyhteistyön määrällisenä tavoitteena on edelleen syytä pitää 0,7 % bruttokansantuotteesta. Myös yksityinen sektori on saatava vahvemmin mukaan kehitysyhteistyöhön. Kehitysyhteistyön johtavina laadullisina tavoitteina pitää olla vakauden ja tasa-arvon edistäminen, laadukas koulutus sekä ympäristönsuojelu.

On pidettävä huolta, että kehitysyhteistyöhön menevät rahavirrat todella menevät hyvään tarkoitukseen eikä paikallisten sotaherrojen käyttöön. Esimerkiksi Afrikassa heikko julkinen sektori ei ole pystynyt varmistamaan vaurastumisen, eikä myöskään ulkomaalaisperäisten rahavirtojen tasaista jakautumista jokaiselle kansalaiselle.

YK:n vuosittain asetettujen ohjelmakausi päättyy vuonna 2015. Tämän jälkeen lanseerataan ohjelmakauden jälkeiset tavoitteet. Keskustaopiskelijoiden mielestä näiden tavoitteiden on katsottava kauas tulevaisuuteen, nähtävä sivistys voimana joka nostaa heikot yhteiskunnat jaloilleen sekä muistettavan, että meillä on vain yksi maapallo.

Keskustan opiskelijaliitto kokee tärkeäksi suojella ja edistää alkuperäiskansojen kulttuuria ja perinteisiä elinkeinoja. Alkuperäiskansojen oikeuksia koskeva julistus hyväksyttiin YK:n yleiskokouksessa syyskuussa 2007. Myös Suomi on allekirjoittanut julistuksen ja sitoutunut sen toimeenpanoon. Sen sijaan Suomi ei ole ratifioinut maailman työjärjestön ILO:n piirissä tehtyä yleissopimusta numero 169, joka edellyttää osapuolivaltioilta erityistoimia alkuperäiskansojen jäsenten, instituutioiden, omaisuuden, kulttuurien ja ympäristön suojelemiseksi.

Keskustan opiskelijaliitto kokee, että ILO sopimuksen ratifiointia ennen tulee saamelaisstatusta selventää niin, että se ei jätä ulkopuolelleen statuksettomia saamelaisia.

Maa- ja vesialueiden omistus- ja hallintaoikeus kysymysten ratkaisun lähtökohdaksi tulee ottaa etninen puolueettomuus eli kaikkien väestöryhmien yhdenvertainen kohtelu. Alkuperäisväestölle on etnisyydestä riippumatta taattava yhdenvertaiset oikeudet elinkeinoihin sekä yhteisten maa- ja vesialueiden käyttöön.

Talouspolitiikka & kauppapolitiikka

- Kansainvälistä veroyhteistyötä lisättävä veronkierron ja -välttelyn torjumiseksi ja ympäristönsuojelun edistämiseksi.
- Vapaakauppasopimus ei saa johtaa siihen tilanteeseen, että isot yritykset valtaavat markkinat hintakilpailulla ja heikentävät julkisen sektorin palvelutuotantoa sekä paikallisten yritysten mahdollisuuksia menestyä ja kasvaa.
- Virtuaalivaluutoille on mahdollistettava toimintaolosuhteet ja ne on tuotava verotuksen piiriin sekä valvonnan alle

Verotuksellinen kilpailu valtioiden välillä on johtamassa ennen pitkää tilanteeseen, jossa yritysten investoinneista kilpaileminen johtaa verokantojen laskuun ja vaarantaa julkisen sektorin rahoituksen ja toiminnan. Veroyhteistyötä on lisättävä luomalla yritysverotuksen minimitasot sekä tekemällä kattava verotietojen vaihtoon liittyvä kansainvälinen sopimus. Tiivistyvä veroyhteistyö vaatii myös kansainvälistä läpinäkyvyyttä globaalien yritysten kirjanpidolta, jolla saadaan estettyä siirtohinnoittelu ja verotuksen väistelemisen.

Erilaiset ruokajohdannaiset mahdollistavat maanviljelijöille kohtuullisen takuuhinnan tuottamistaan elintarvikkeista, mutta johdannaisilla keinottelu ei saa johtaa järjestömiin ruuan hinnan muutoksiin ja tästä seuraaviin ruokakriiseihin. Pohjimmiltaan kyse on kuitenkin ihmisten yhdestä perustarpeesta eli ruuasta.

Transatlanttinen vapaakauppasopimus on lähtökohtaisesti hyvä hanke, mutta neuvottelujen suhteen pitää olla

enemmän avoimuutta. Isot asiat vaativat julkista keskustelua, eikä kabinettisopimuksia. Neuvotteluissa on huomioitava maatalouden erilaisuus ja erilaiset käytännöt maanosien kesken. Vapaakauppasopimus ei saa johtaa siihen tilanteeseen, että isot yritykset valtaavat markkinat hintakilpailulla ja heikentävät julkisen sektorin palvelutuotantoa sekä paikallisten yritysten mahdollisuuksia menestyä ja kasvaa. Vapaakauppasopimus ei saa koskea millään tavalla tutkintoon johtavaa koulutusta.

Suomen on tehtävä avointa ja ennakkoluulotonta kauppapolitiikkaa kaikkiin ilmansuuntiin. Euroopan Unioni on kehittynyt yhtenäiseksi kauppaa-alueeksi, mutta suuri osa viennistä ja tuonnista suuntautuu edelleen unionin ulkopuolisiin maihin. Idänkaupan ja Aasian maihin suuntautuvan kaupan mahdollisuuksia on kehitettävä hyvillä diplomaattisilla suhteilla ja mahdollisesti kahdenvälisillä kauppasopimuksilla.

Tällä hetkellä vielä lain valvonnan ulkopuolella toimivat rahoitus- ja valuuttainstrumentit, erityisesti virtuaalivaluutat ovat osoitus uusista innovaatioista, joille on mahdollistettava toimintaolosuhteet muun lakisääteisen toiminnan ohella, mutta verotuksen piirissä.